

Sygn. akt II Ca 931/12

Sygn. akt II Ca 931/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Grażyna Kobus

Sędziowie: SO Jerzy Dydo

SO Aleksandra Żurawska

Protokolant: Agnieszka Ingram

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2013 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. M.**

przeciwko **T. K.**

o zapłatę 10.000 zł

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 2 października 2012 r., sygn. akt I C 386/11

zmienia zaskarżony wyrok w pkt. I i III w ten sposób, że powództwo oddala.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 02 października 2012 r. Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w sprawie sygn. akt I C 386/11 zasądził od pozwanego T. K. na rzecz powoda J. M. kwotę 6.646,60 zł z ustawowymi odsetkami od 01 lipca 2008 r. do dnia zapłaty (pkt I), dalej idące powództwo oddalił (pkt II) oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 198,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że 15 listopada 2005 r. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego nakazał Gminie W., K. i T. K. członkom wspólnoty mieszkaniowej przy u. (...) w W. usunięcie nieodpowiedniego stanu technicznego instalacji elektrycznej. W 2007r. T. K. i K. K. złożyli wniosek, w oparciu który (...) ustaliła warunki przyłączenia obiektu : zmniejszenia mocy w lokalu użytkowym, po firmie (...) . Pozwany poniósł koszt przyłącza w kwocie 1.459,61 zł. Uchwałą(...) . wspólnota mieszkaniowa upoważniła zarządcę – T. K. do zawarcia w ich imieniu umowy z wykonawcą robót polegających na wymianie oraz modernizacji instalacji elektrycznej zgonie z zaleceniami Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Powód sporządził kosztorys przebudowy na kwotę 7.156,83 zł. W dniu 04 kwietnia 2008 r. (...) T. K. zawarł z powodem, jako wykonawcą, umowę na wykonanie robót elektrycznych w budynku wielorodzinnym użytkowym i w lokalu użytkowym powoda, zgodnie z projektem budowlanym i warunkami

przyłącza z 28 grudnia 2007 r. Powód wykonał dwa kosztorysy robót elektrycznych : dla wspólnoty na kwotę 7.156,33 zł, a dla części należącej do pozwanego na kwotę 6.646,60 zł. Prace zostały odebrane w dniu 13 czerwca 2008 r., jako zgodne z przepisami.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał powództwo za częściowo uzasadnione. Powód wykonał roboty na rzecz pozwanego, a zebrany w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie dowodzi, że umowa łączyła wykonawcę z T. K. a nie spółką (...). Fakt, że pozwany kazał wpisać w umowie nazwę swojej spółki, nie zwalnia go z odpowiedzialności finansowej za wykonane prace co do kwoty 6.646,60 zł. W pozostałym zakresie tj. co do żądania 7.156,33 zł powództwo było nieuzasadnione, ponieważ w tej części prace zostały wykonane na rzecz wspólnoty mieszkaniowej i to ona powinna być stroną pozwaną.

Powyższe rozstrzygnięcie zaskarżył pozwany domagając się w istocie jego zmiany i oddalenia powództwa w całości. Zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu, iż był on – jako osoba fizyczna - stroną umowy na wykonanie robót elektrycznych, choć w rzeczywistości umowę tą z powodem zawarła spółka (...).

Sąd Okręgowy zważył :

Apelację należało uwzględnić.

Z uwagi na nieprawidłowe ustalenia faktyczne, a co za tym idzie błędną ocenę prawną, zaskarżony wyrok w części uwzględniającej powództwo nie może się ostać.

Powód dochodził od pozwanego zapłaty za wykonane roboty budowlane, na dowód czego przedłożył umowę z dnia 04 kwietnia 2008r. zawartą pomiędzy nim jako wykonawcą ((...)), a S. T. K., jako zamawiającym. Pod umową znajduje się pieczętka spółki (...) Sp. z o.o. w W. z nieczytelnym podpisem oraz pieczętka firmy (...). Z jej treści jednoznacznie wynika zatem, że stronami umowy nie były osoby fizyczne, a podmioty prowadzące działalność gospodarczą, czego zresztą żadna ze stron w toku postępowania nie kwestionowała. Słuchany jako strona powód, na rozprawie w dniu 21 maja 2012 r. jednoznacznie podał, że umowa została podpisana przez pozwanego w imieniu spółki (k. 213). Miał zatem świadomość tego, że żaden stosunek zobowiązaniowy nie łączy go z T. K. jako osobą fizyczną.

W toku procesu powód wyjaśnił, że z uzyskanych przez niego informacji wynika, iż w stosunku do pozwanego został orzeczony zakaz prowadzenia działalności gospodarczej, przez co zdecydował się dochodzić zapłaty bezpośrednio od T. K.. Fakt ten pozostaje jednak bez wpływu na ocenę odpowiedzialności spółki za zaciągnięte zobowiązania. Konsekwencją orzeczenia zakazu prowadzenia działalności na własny rachunek (jak również pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, reprezentanta lub pełnomocnika w spółce handlowej, przedsiębiorstwie państwowym, spółdzielni, fundacji lub stowarzyszeniu) jest, że osoba pozbawiona takich praw nie może podjąć legalnej działalności gospodarczej. Sądowi Okręgowemu z urzędu wiadomym jest, że pozwany jest współnikiem (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., wpisanej do Krajowego Rejestru Sądowego. W rejestrze tym widnieje jako współnik, posiadający wszystkie udziały. Wskazać trzeba, że orzeczony wobec pozwanego zakaz nie obejmuje członkostwa w spółkach kapitałowych, ponieważ samo posiadanie udziałów (czy akcji) nie jest prowadzeniem działalności na własny rachunek (vide : uzasadnienie uchwały (7) z 14 marca 1995 r., III CZP 6/95, OSN 1995, nr 5, poz. 72). Niemniej jednak z uwagi na fakt, że spółka jest jednoosobowa, nie posiada prokurenta, zaś organem uprawnionym do jej reprezentacji jest zarząd w imieniu którego działa jednoosobowo prezes zarządu, wątpliwym jest, aby pozwany był „tylko” współnikiem spółki. Ponadto powód w toku postępowania zeznał, że umowę podpisał pozwany działający w imieniu spółki.

Sąd Okręgowy prezentuje pogląd, w świetle którego dokonanie czynności objętych zakazem z art. 373 Prawa upadłościowego i naprawczego nie przesądza o ich nieważności w świetle art. 58 k.c. Przepis ten mówi bowiem o sprzeczności czynności z ustawą, tak więc aktem normatywnym, a takiego charakteru nie można przecież przypisać orzeczeniu sądowemu, choćby miało ono charakter konstytutywny (vide : komentarz do prawa upadłościowego i naprawczego pod. red. S. Gurgula, Wydawnictwo C.H. BECK 2011 r., Komentarz do prawa upadłościowego i naprawczego pod red. A. Witosza i A. J. Witosza, LEXIS NEXIS 2012 r.).Z uwagi zatem na powyższe pozwany nie

może być uznany za osobę legitymowaną biernie w sprawie o zapłatę roszczeń wynikających z umowy zawartej 04 kwietnia 2008 r. i z tej przyczyny powództwo należało oddalić.

Równocześnie wskazać też należy, że dla oceny przedmiotowego roszczenia bez znaczenia pozostają zgłoszone w apelacji zarzuty odnoszące się do kwestii związanych z projektem budowlanym części elektrycznej i projektem technicznym, a także dotyczące ewentualnych wad w wykonanych przez powoda pracach. Okoliczności te mogą być bowiem przedmiotem badania w procesie, w którym występować będą prawidłowo oznaczone strony umowy z 04 kwietnia 2008 r. o wykonanie robót elektrycznych.

Z powodów wskazanych w niniejszym uzasadnieniu, rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w pkt. I i III należało zmienić stosownie do art. 386 § 1 k.p.c.